

Teplárna varuje: Levný plyn nemusí trvat věčně

TÁBOR – V minulém vydání vyšla zpráva o záměru tábořské městské společnosti Bytes odpojit tři lokality od centrálního zásobování teplem z teplárny a vybudovat plynové kotelny. Jako první má přijít na řadu Písecké rozcestí. Cílem je snížit cenu tepla. Celkově Bytes odebírá od Teplárny Tábor zhruba 200 000 gigajoulů ročně, což je přibližně polovina roční produkce teplárny. Přebudováním tří výměníků na plynové kotelny by ubylo zhruba 15 000 gigajoulů. Pro Teplárnu Tábor jde o nepříjemnou zprávu, která může mít závažné důsledky. Ty by ale zasáhly i město, které je v teplárně 49 procentním vlastníkem.

Bytes nyní dodává odběratelům teplo za 672 korun za gigajoul. V článku zaznělo, že od teplárny nakupuje za 666 korun za gigajoul a přechodem na plyn chce dosáhnout výhledově pro odběratele ceny kolem 600 korun. Jak ale upozornil ředitel Teplárny Tábor Tomáš Paur, za 666 korun dodává teplárna svým koncovým zákazníkům, které zásobuje sama až takzvaně na radiátor. Pro Bytes dodává v několika cenových relacích od 489 korun včetně DPH pro primární odběr jako jsou výměníky na Kopečku, v Čekanovicích, na Píseckém rozcestí, v Kollárově, Vančurově nebo Nedbalově ulici, tuto cenu mají i přímí odběratelé jako nemocnice, TAPA a další. Sekundární dodávky teplárna dodává Bytesu na sídlišti Nad Lužnicí a v části Pražského sídliště za 574 korun a v centru města a další části Pražského sídliště za 590 korun. „Ve druhém pololetí roku 2017 představoval průměr těchto cen včetně DPH 553,30 korun. Fakticky by se ale mohla brát v úvahu i průměrná cena bez daně, která činí 481,13 korun za gigajoul, protože Bytes je plátcem DPH a daň je pro něj tedy odečitatelnou položkou,“ říká ředitel teplárny.

Strategické kotrmelce kolem tepla

Především ale upozorňuje na zvraty ve strategii města v této oblasti. Ty už stály Tábor astronomické částky, když se postupně město rozhodlo přebudovávat kotle v teplárně z uhlí na mazut, pak zase z mazutu na uhlí, instalovat turbínu na výrobu elektřiny a teď opouštět dálkově teplo a orientovat se na plyn. „Když se stavěla jaderná elektrárna Temelín, říkalo se, že bude levná elektřina. Domácností, ale i školy a další veřejné budovy se vybavily přímotopy a netrvalo dlouho, každý se hleděl přímotopů zbavit, protože to bylo nejdražší teplo. Teplárna Tábor v 90. letech reagovala na obavy z cen uhlí velkou investicí do nového kotle na mazut a generátorový dehet. Pak cena tohoto média čtyřikrát narostla a kotle se předělávaly zpátky na uhlí. Město už tuto investici nedokázalo ře-

šit samo, tehdy se dohodl kapitálový vstup dceřiné společnosti E.ONu, která do změn za navýšení podílu zainvestovala a uzavřely se smlouvy na 40 leté dodávky uhlí. Podařilo se vyjednat kvalitní uhlí ze Severočeských dolů a tento dlouhodobý třístranný kontrakt s dodavatelem a přepravcem se stále udržuje,“ říká Tomáš Paur. „Nejsem si jistý, jestli plyn nebude jen další slepá ulička. Ted je cena dole a za dva roky může být nahoře. Pokud město nyní nainvestuje desítky milionů do plynových kotelen, může se pak už jen modlit, aby cena plynu z Ruska nestoupala. Nehledě na to, že tady se investovalo do ekologických opatření v teplárně a město si tu najednou začne samo budovat lokální zdroje znečištění,“ varuje ředitel teplárny.

Podobně - jen v opačném gardu - to totiž bylo s elektřinou jako druhotným produktem, kvůli kterému se teplárna vybavovala turbínou. „Výkupní cena elektřiny posledních šest až sedm let klesala, hlavně kvůli zeleným scénářům v Německu. Když se tam z dotací postavily větrné elektrárny a ty už pak produkují elektřinu zadarmo, nedá se tomu konkurovat. Proto se i u nás diskutuje, zda má smysl rozvíjet jadernou energii,“ vysvětluje Tomáš Paur. Kolem roku 2005 teplárna dodávala v Táboře 700 až 800 tisíc gigajoulů tepla ročně. Pak odesla velká část armádních složek, které byly jedním z největších odběratelů, své provozny zredukovaly některé velké firmy jako třeba Lecotex, další úbytek odběru tepla představuje zateplování budov. Výrobce hranolků Frial dostal dotaci na plynovou kotelnu. V současnosti Tábor odebírá průměrně 450 000 gigajoulů ročně. Bytes z toho nakupuje zhruba polovinu.

Jednatel Bytesu Ondřej Semerák ale oponuje, že plyn lze nakoupit na burze za cenu garantovanou na několik let dopředu. A upozorňuje, že už v roce 2006 měl investiční záměr do nového velkého kotle chybu - počítal s odběrem 820 000 gigajoulů, tedy s nárůstem, přestože město v té době odebíralo 750 000 gigajou-

Ředitel Teplárny Tábor Tomáš Paur. Foto - lk-

lů a před sebou mělo privatizaci domů, u nichž pak nemůže způsob vytápění ovlivnit, a také masivní zateplování domů.

Průmyslová zóna

i nová čtvrť jsou u ledu

„Samozřejmě by teplárně i ceně tepla pomohlo, kdyby se objevily nové lokality napojené na centrální zásobování teplem. Bohužel se ale zdejší průmyslová zóna nerozvíjí a vznikají tam spíš sklady, které nepotřebují vytápět. V bývalých kasárnách vyrostl v plánované nové čtvrti jeden dům a nový domov důchodců u nemocnice, který rádi připojíme, má skluz. I za této nepříznivé situace se ale vlastními racionalizačními kroky snažíme cenu tepla snížit a pro příští rok ji zlevníme o dvě procenta, což je 9 až 11 korun za gigajoul,“ má generální ředitel teplárny i dobrou zprávu. Potvr-

dil také, že teplárna skutečně další příležitosti usilovně hledá. Nedávno se proslchl zájem o vytápění skleníků pro pěstování zeleniny. „Je pravda, že bychom takového zákazníka rádi přilákali. V Polsku a na Slovensku už takhle pěstují rajčata, která mají nejen barvu, ale i chuť, u Hodonína se věnují ve sklenících pěstování bylinek. Zkoušeli jsme tam získat informace o vytápění, ale z konkurenčních důvodů je dodavatelé tepla tají. Je to o pečlivé kalkulaci ceny takového produktu, protože ten pak bude na trhu vedle rajčat vypěstovaných v Maroku nebo v Itálii pod bezplatným sluníčkem, ale zase s cenou dopravy,“ uvažuje o možnostech Tomáš Paur. Dozrávání cestou ovšem dělá ze zeleniny to, co nakupujeme dnes a zůstává nezodpovězená otázka, zda je zákazník ochoten si za lepší kvalitu připlatit.

Teplárna Tábor tak opět - podobně už - stojí na rozcestí. Její většinový vlastník, firma Uniper, vzkázala z Německa městu, že neuvažuje o vlastnických změnách. Samozřejmě pokud k tomu nebude okolnostmi přinucena. Město ovšem také vydává dvojí signál - že je ochotno svůj podíl prodat nebo naopak podíl Uniperu koupit. „Není z toho patrné, zda město chce, aby tu teplárna byla, nebyla, rozvíjela se nebo utlumovala. S tím se těžko pracuje,“ reaguje na zprávu o chystaném budování městských plynových kotelen ředitel teplárny.

Libuše Kolářová

Policie ČR

Sprejer se vyřadil na paneláku

TÁBOR – Policisté hledají vandala, který v době od jedenácté hodiny večer v pátek 24. listopadu do sedmé hodiny ráno v sobotu 25. listopadu posprejoval stříbrnou barvou fasádu panelového domu 2772 ve Vídeňské ulici na sídlišti Nad Lužnicí. Nečitelným nápisem na ploše 2 x 4 metry způsobil škodu za minimálně 4 000 korun. Za to mu hrozí až jeden rok ve vězení. Svědci události se mohou přihlásit policistům na služebně v Divadelní ulici, na telefonním čísle 974 238 700 nebo na lince 158.

Řídil zfetovaný a opilý

TÁBOR – Táborští policisté stíhají triačtyřicetiletého místního muže, kterého krátce před šestou hodinou večer v pátek 24. listopadu kontrolovala hlídka ve Škol-

ní ulici v Táboře. Řídil osobní auto značky Peugeot 406. Řidič měl test pozitivní nejen na alkohol, tam hodnota přesáhla 1,4 promile, ale také na přítomnost marihuany. Za to mu hrozí až jeden rok za mřížemi. O konkrétní podobě a výši trestu rozhodne soud.

Z kůlny odnesl náradí i peřiny

VESELÍ NAD LUŽNICÍ – Policisté hledají zloděje, který se v době od 10. do 24. listopadu vloupal do zahradní kůlny u domu v Hamerské ulici na jižním okraji Veselí nad Lužnicí. Odcizil motorovou sekačku na trávu červené barvy, stolní kotoučovou brusku domácí výroby a navíc vzal i dvě peřiny. Majiteli způsobil škodu za 7 100 korun. Poznatky k objasnění této události přijmou policisté na služebně na náměstí T. G. Masaryka nebo telefonní lince 974 238 760. *-lrv-*